

Fjeldørreder i Grønland

På sidste og sjette fiskedag havde jeg den nordlige elv for mig selv. De øvrige fiskere i selskabet havde enten taget gåturen for at sige farvel til den sydlige elv eller ville bare fiske i nærheden af lejren.

Af: Jan B. Steffensen

Foto: Jan B. Steffensen, Finn Kortner og Erik Ruen

Farvestrålende friskfanget fjeldørred

Da jeg midt på eftermiddagen fik en rigtig fin fisk, ikke den største, men rigtig fint farvet i de karakteristiske røde fjeldørredfarver og godt fightende, var jeg mæt af fiskeriet. Det var en passende fisk at slutte på. Jeg nød fighten, beundrede fisken og så den forsvinde ud i strømmen igen – jeg pakkede sammen og kunne tage den roligt og nyde naturen tilbage til lejren.

Jeg havde ikke rigtigt troet på historierne om de mange fisk i den grønlandske elve. Men det kunne jeg nu roligt have gjort. Fiskeriet var forrygende og på visse steder af elvene stod fiskene ganske tæt over et stræk. For at give et indtryk af fiskeriet så kan tallene tale for sig selv (selvom jeg ikke går op i mængden): Et selskab på 14 fangede i løbet af seks dage omkring 1500 fisk, jeg fik selv lidt over 100 fisk, og min fiskemakker Caspar tog på en dag 69 fisk, heraf 60 fra en og samme plads. Fiskene var her i midten af august en blanding af blanke fisk og forskellige varianter af farvede fisk - fra det let rødlige og gullige til de flotte højrøde fisk i gydedragt, som man ofte ser på billeder. Største fisk på turen var på 71 cm, et par håndfulde fisk var 70 cm eller over og rigtigt mange mellem 60 og 70 cm. Og så fighter fjeldørreder helt forrygende – ofte tager de fluen meget forsigtigt (med undtagelse af overfladefiskeriet med skumfluer), men derefter starter problemerne, hvis man har kroget en stor fisk. Man er simpelthen nødt til at prøve det for at vide, hvad der bliver spændt for stangen. Elvene er generelt ret lavvandede, og fiskene kan derfor ikke gå dybt, men derimod tager de gerne turen ned eller op ad elven med en fluefisker halsende

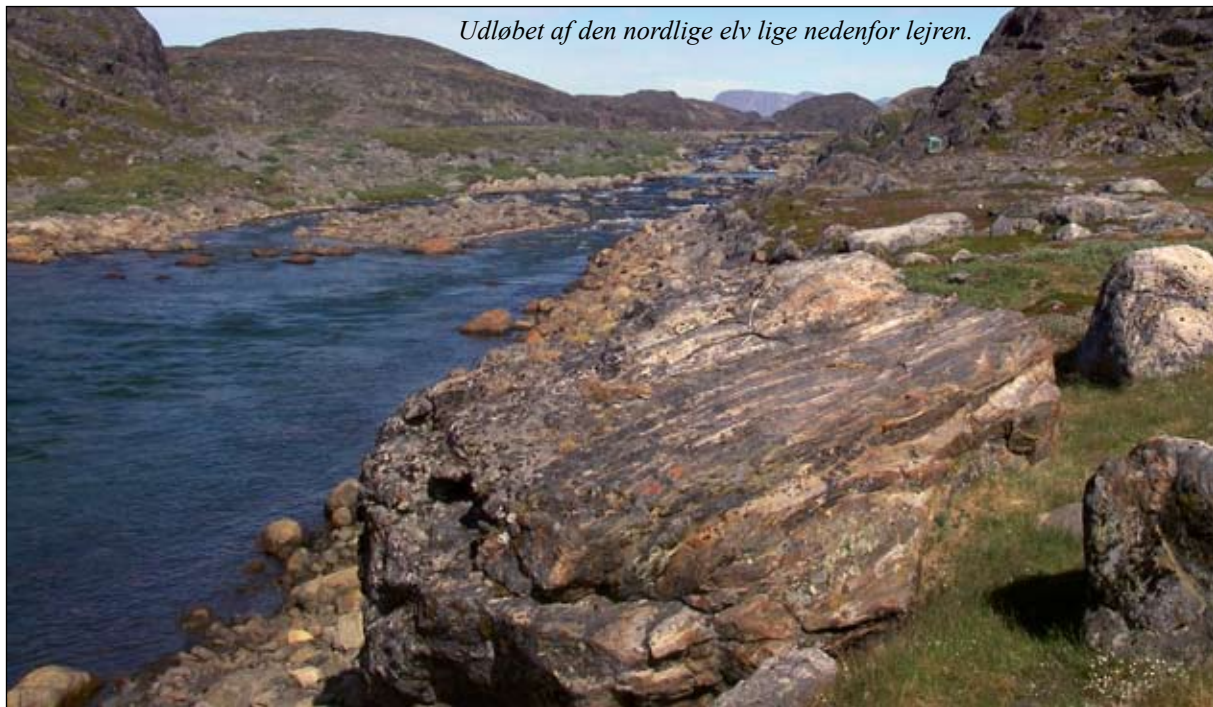
bagefter efter eller langt ud i søerne med et godt stykke af baglinen efter sig.

Elvene

Der er flere måder at komme til at fiske grønlandske fjeldørreder. Min fiskemakker og jeg var med et af de danske rejseselskaber (flere detaljer til slut i artiklen) til et område syd for Sisimiut og lige omkring polarcirklen med to elve indenfor gåafstand. Det hele var bygget op omkring en lejr ved udmundingen af den ene elv. Når jeg siger gåafstand, så er det lidt anderledes end hvad man er vant til som dansk fluefisker – dagsmarcherne er på mellem fem og 10 km i uvejsomt terræn, og jo bedre form man er i, jo mere får man ud af fiskeriet. Elvene ligger langt fra den sparsomme bebyggelse på Grønland, og eneste måde at komme til fiskevandet er med båd. I vores tilfælde en tur på knap fire timer i fint vejr, hvor vi på vejen var så heldige at se pukkelhvaler. Vi ankom til lejren, som foruden teltene lidt usædvanligt også bestod af en lille hytte til madlavning og spisning. Man kan ikke få lov til at bygge hytter, og her i lejren var der kun en, fordi det er tidligere fangsthytte, der er bygget om og gjort lidt større. Vi fik slæbt alle tingene i land, men fiskefeberen var stor, og folk dukkede meget snart op i waders og med monterede stænger. NU skulle der bare fiskes, og alle var lidt spændte på, om fiskeriet nu også skulle vise sig at være så godt som lovet.

Den nordlige elv, som lejren lå ved munden af, var nemmest at komme til, og man kunne fiske på det før-

Udløbet af den nordlige elv lige nedenfor lejren.

ste korte stykke, i søen eller sejle op til den øverste del af elven ovenfor de to søer. Første stop blev for de fleste det meget korte elvstykke mellem de to søer, hvor der i ind- og udløb altid kan fanges fisk. Det viste sig at holde stik hele ugen, og stedet blev besøgt tit, bl.a. fordi det var den eneste fornuftige fiskeplads, hvor man ikke skulle gå adskillige kilometer for at komme til. Ovenfor søerne løb elven langt ind i landet, på de første 4-5 kilometer skiftevis stille partier og stryg, længere oppe mere vildt, og kom man bare en km op, så var der fisk, hvilket vi fik syn for allerede den første dag. Da de første fisk var kommet på land, så sænkede roen sig over folk, og det begyndte at gå op for alle, at vi kunne fange alle de fisk, vi orkede.

Et typisk parti af elven – man kan måske ane på billedet, at der bare står fisk over alt. Når man står ved elven, ser man tydeligt de hvide striber på fjeldørrederne finner

Hvis man startede fiskedagen med en vandringstur på seks kilometer og fem kvarter, kom man til den sydlige elv, og det viste sig hurtigt, at denne elv var den bedste til den meget omtalte og stærkt eftertragtede fiskeri med skumfluer i overfladen. Folk tog en, to eller tre ture til elven i løbet af ugen, men flere var også noget mærkede af den lange gåtur i et uvant terræn. Nordmændene klarede sig ikke overraskende bedst i terrænet. Elven fiskede vi på et kortere stræk op til en lille sø, men den fortsætter langt ind i landet og kan sikkert fiskes længere ind.

Sikkert fordi der var så mange fisk i de to elve, fiskede vi kun i søerne ved ind- og udløb, men der kan sagtens

fiskes i søerne, og specielt spinnefiskere kan have et forrygende fiskeri. Desuden var der også mulighed for at fiske i havet, men ved vores lejr var fiskeriet ikke så tilgængeligt på grund af relativt stejle klipper helt ned til vandkanten.

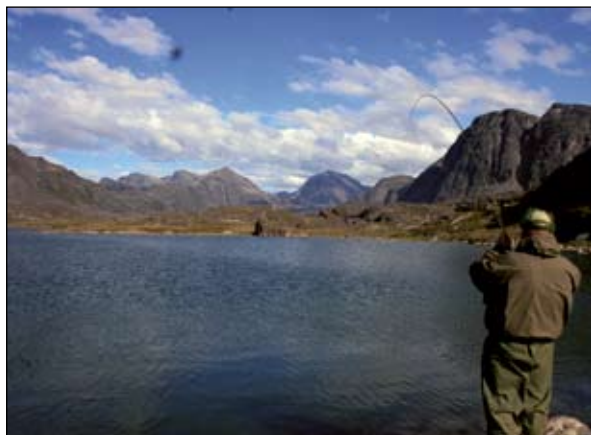
Vi var der i slutningen af sæsonen med lav vandstand efter en lang tørkeperiode, og det gjorde sikkert sit til, at vi kunne fange fisk. Vejret var helt fremragende med solskin de fleste dage og næsten ingen regn, men det kan være meget anderledes. Sæsonen starter normalt i midten af juli og resten af august, men der kan også fiskes både tidligere og senere.

Grej og fluer

Efter en uge med mange fisk havde et af de tidligere hold i lejren i gæstebogen lakonisk bemærket, at ”specielt dragning med spinner på søen burde være forbudt”, ganske givet fordi det har vist sig uhyre effektivt. Heldigvis foregår det meste fiskeri med fluegrej og med modhageløse kroge – ikke at de er påbudt på Grønland, men fordi det er blevet praksis. Vi tog kun enkelte spisefisk og langt de fleste fisk gik retur til elven. Heldigvis så de ud til at klare sig efter at have været krogede og fightede, og vi så kun ganske få fisk gå til. De fleste fisk virkede hårdføre og skulle ikke bruge lang tid før de var kommet sig. Vi havde hjemmefra diskuteret, hvilket grej vi skulle have med og flirtet lidt med #4 og #5 grej, men heldigvis fandt vi frem til solide #6 stænger som minimum, alt andet vil have været useriøst. Man kan sagtens gå op i #7 og 8 uden at miste fighten med de bomstærke fisk. De mange fisk gjorde også, at vi fejlkrogede fisk, og en 65 centimeter fjeldørred kroget i halen er stort set umulig at udtrætte på let grej. Fik vi flere fejlkrogede fisk i samme pool eller stryg, skiftede vi som regel plads for at skåne fiskene. Og husk endelig mindst en reservestang – vi oplevede hæderkronede stænger som Sage og Loop give op.

De fleste fisk blev fanget på mindre fluer – små belastede streamere og nymfer – sikkert fordi vi var der sidst på sæsonen. De bedste farver var pink og forskellige varianter af grøn – selv tog jeg de fleste fisk på en olivengrøn nymfe i str. 10 belastet med et guldhoved. De kan fiskes med en sinktip line eller med en synkende polyleader på flydeline, men vi var der mens elven stod meget lavt, og tidligere på sæsonen kan man forvente noget højere vandstand og skal opgradere til grej, der får fluerne længere ned. Vi havde blandt andet taget tungstensbelastning med, men fik denne uge ikke brug for det. En del fisk blev taget på flydeline og skumfluer, selvom det fiskeri ikke var så godt som tidligere på sæsonen. Det er en fiskemetode, der vil appellere til de fleste, og er man som jeg i bund og grund tørfluefisker,

så ryger hjertet op i halsen, når bølgen kommer bag fluen, og fisken flere gange forsøger at inhalere fluen.

Foruden fiskegrejet skal man være udstyret til en uge, hvor man hverken kan købe noget eller bruge sin mobiltelefon. Vejret kan skifte meget, så tøj efter princippet 'lag på lag' er essentielt – og tørt tøj til efter fiskedagen, når man skal ud af det fugtige fisketøj. Og ellers skal man så bare huske at tage chokolade, slik, alkohol, sodavand osv. med til en hel uge.

Det praktiske

Det er svært at arrangere sin egen fiskerejse til Grønland – ikke at komme til Grønland, men at komme videre til fiskevandet. Det kræver en del lokalkendskab. Det nemmeste er at tage med en rejsearrangør – vi var med Getaway Tours, men også andre arrangerer rejser til Grønland efter fjeldørreder. Og grønlandske turistbureauer har deres egne fiskecamps. Der er muligheder for at skifte bekendtskab med fiskeriet inden man tager af sted – der er lavet et par DVD film, og på Youtube finder man ved at søge på 'Greenland' og 'artic char' nemt flere klip med det forjættende fiskeri, men pas på: har man først set, bliver det meget sværere at blive hjemme. Oveni fiskeriet kan man så lægge den helt unikke natur, der for mit vedkommende er næsten lige så vigtig som fiskeriet.

De fleste af os skal grave dybt i økonomien for at få råd til en sådan tur. Transporten er dyr – både til og i Grønland og opholdet i ødemarken, hvor man skal have alt med og alt med tilbage, gør også turen dyrere. Jeg stille gerne op med information i det omfang, jeg kan – min email er jbs@fiskpaaflye.dk.

Forfatteren med en de flotte farvede fisk.